

"Vans de vrolijke"

Vans zat op het tafelblad. En luisterde aandachtig. Wat kon dat zijn? Een vogeltje? Hij hoorde vreemd dat er gefloten werd. En zeker dat het zijn milodietje was die hij nog die zelfde dag gefloten had. Hij had er genoeg van. Sprong van de tafel en zat meteen met een 'plats' op zijn stoel gewipt. Wat was hij toch dom. Hij kon toch nog verdomme niet op die gebroken been staan?! Hij wankelde naar zijn krukken die aan de andere eind van de tafel lagen. Wat was dat boffen! Hij durfde wedden dat iedereen in het dorp hem kon horen. Maar met zijn krukken liep hij al veel beter zonder al dat wippen en bonken. Hij ging zachtjes tree voor tree de trap af. Ookal was dat geen lange trap. Toch duurde het een paar minutjes eer hij beneden op bijde voeten op de bode stond. De deur stond open. Wat was dat toch een tocht! Hij sloot de deur en luisterde aandachtig. Het gefloot was verdwenen! Oef, hij begon er langzaam een hekel aan te hebben. Zodat hij anders nooit meer dat liedje zong. Maar nu kon hij het toch niet laten om een deuntje te verdragen. En floot. Zom mooi dat zelfs het raampje van een dame werd dichtgedaan. Nauwja, zo mooi ookal weer niet. Maar hij kon dat wel!

Eind.